

INFORMACIONS DE LA COMARCA

GRANOLLERS**L'opinió pública**

D'ençà del darrer canvi ocorregut en la política espanyola, tots—qui més qui menys—ens creiem amb el dret de parlar en nom de l'opinió pública quan manifestem nostra particular manera de veure les coses. De l'opinió pública tothom vol abrogar-se'n la representació. No sembla sinó que es tracti d'una molt important casa de comerç que pagui comissions altament crescudes als seus representants.

Aquí, a casa nostra, també en tenim més d'un d'aquests acaparadors de la voluntat d'altri.

Més, com sigui que representar la genuïna manera d'ésser d'un poble no és cosa fàcil, molts d'aquests que parlen d'opinió pública no saben el què diuen, si bé creiem que saben molt bé allò que volen. D'opinió pública tots els pobles n'haurien de tenir i la realitat ens demostra que ben pocs en tenen. I és que tenir opinió concreta i ajustada tota una col·lectivitat, no és cosa gaire fàcil.

No pretenim, en aquestes nostres divagacions, negar la capacitat que per a opinar es precisa; ni menys volem dir que tot poble conscient dels seus deures i drets hagi d'ésser condemnat a no tenir opinió. Tot el contrari. Nosaltres aspirem a que tots i cadascun dels membres integrants de la col·lectivitat social, opinin i manifestin la seva opinió; més, per a fer-ho amb completa llibertat i com a conseqüència d'una voluntat ferma i decidida, cal que abans tinguin elements de judici per a opinar i desenrotllament espiritual suficient per a ben discernir.

I d'això ens queixem. Al nostre poble se l'ha volgut condemnar a no tenir opinió. Els dirigents de tot ordre i en totes les esferes (salvant raríssimes excepcions) han tingut la bona pensada de negar-li molts elements de judici que havien d'ésser la matèria prima de la seva opinió. I així hem arribat al lloc on avui ens trobem.

Si pregunteu a qualque persona imparcial, d'aquelles que, per estar en contacte amb el poble, sembla haurien de conèixer la seva opinió, a ben segur que us contestaran que Granollers no opina. I és que per a opinar amb probabilitats d'a-

justar-se a la veritat, són precisos certs coneixements que per la forma anti-liberal que s'ha governat el nostre poble en aquests darrers anys, no li han estat proporcionats, així com també precisa una llibertat d'expressió de que el poble ha estat i segueix estant mancat, si és que volem conèixer amb jutesa ço que aquest poble opina.

Els governats, degut al règim de silenci a que sotmeten el poble totes les dictadures, han cregut que la gent opinava d'acord amb llurs propòsits i que l'opinió pública amb el seu silenci aprovava tot quant ells feien. I és que, com diu en Cambó, «tots tenim una irreducible inclinació a creure que els nostres desigs són realitats, i si hi afegim la desgràcia que ningú no s'atreveixi a contradir-los, acabem dient que les nostres paraules i els nostres pensaments són la mateixa veritat que ha pres vida en nosaltres».

Arreu d'Espanya—i Granollers no pot ésser una excepció—l'opinió pública està completament desorientada.

L'opinió pública, l'opinió pública... Però, on és l'opinió pública? Per a saber on trobem la vertadera opinió del poble, no basta que uns acusin mentre els altres callen; precisa quelcom més: convé orientar i fer llum sobre tots i cada un dels problemes que interessen i poden apassionar a tots els homes de criteri propi. I quan el judici individual sigui fet, recabar el parer col·lectiu; i amb l'expressió d'aquest parer vindrà la censura ferma i la condemna veritable dels que no tenen dret a atribuir-se una representació que no els pertoca.

CONTRIBUENT!

Perquè tinguis coneixement de com s'apliquen actualment els impostos municipals; perquè sàpigues el favoritisme imperant a la Casa Gran, cal que quan se't presenti al cobrament l'impost d'inquilinat, pensis que En Ramon Montaña, assessor honorari de l'Alcaldia, paga 8'46 pessetes l'any. És dir, DUES PESSETES AMB ONZE CÈNTIMS I MIG CADA TRIMESTRE

Fixa't amb el que tu pagues i veuràs que pagues més que En Montaña, perquè ell és el que PAGA MENYS

Llavors compara la teva casa amb la seva, i et convenceràs que la equitat i l'igualtat de tracte s'estira i s'arronsa davant la qualitat del contribuent

El nostre dictador

Per a anorrear els elements que col·laboren amb la primera Dictadura que va patir Espanya, s'aixecà el poble (?) i en avalança va acompanyar a ca la Ciutat els senyors que la sub-dictadura que ens governa va designar per a substituir-los, mitjantant un procediment que va merèixer la protesta unànime dels qui de la llibertat en tenen un més just concepte.

No serem nosaltres qui apuntem ço que s'hauria estimat, sens dubte, més ajustat als bons propòsits que diu animen al Govern de transició que presideix els destins de la Pàtria, car ens ho explica de manera clara el legislador en donar una proporció en la constitució dels Ajuntaments als ex-regidors que en passades eleccions obtingueren major nombre de sufragis.

No té res de democràtica la resolució que s'ha cercat per a reconstituir les corporacions municipals. I, naturalment, el representant del govern a la ciutat, don Albert Rosàs, no pot contradir, amb llur actuació, l'esperit que anima als dirigents de la cosa pública, i en sa conseqüència, encara que per cobrir la mercaderia digui i repeteixi, al qui vulga oir-lo, que s'ha de governar «de cara al poble», la seva única obsessió és que no arribi a coneixement dels granollerins tot quant, relacionat amb l'actual gestió administrativa, posaria al descobert les xacres de cinc mesos de vilupable actuació.

Digui-ho, sinó, la seva mida, amb innegable abús de poder, d'impedir la publicació d'unes fulles en les que es transcriuen literalment les actes de sessions celebrades per la Comissió Permanent en les quals fou tractada l'escandalosa qüestió que ha vingut acaparant l'atenció del públic i de la qual n'ha estat el primer actor En Emili Rosell, persona de tota la confiança del senyor Alcalde, a qui es va encarregar el revisar l'actuació de l'anterior Ajuntament. La follia del senyor Rosàs arribava a fer-li decretar un registre al domicili del seu company de Consistori, senyor Pagès.

La *boutade* de l'Alcalde no té precedent en la història política de Granollers, pròdiga en lluites i enverinats apassionaments, havent merescut el just comentari inclús de persones alienes a tota significació política.

No és suficient, senyor Batlle, el signar unes fulles en les que es fan jugar uns números i es comenten passades administracions; fóra més pràctic justificar, amb el resultat de la revisió que es porta a terme, les despeses que ocasiona la mateixa i que arreu es considera com una immoralitat administrativa. Llavors, a ben segur que el poble crèdul no es cridaria a engany.

No s'acredita d'home capacitat i formal qui actua en constant rectificació. I en veure com s'abandonen els interessos del poble, hom recorda que el *dictador* que ens ha tocat en sort **ÉS UN FORASTER.**